Către:

Tribunalul / Curtea de Apel …… – Secția …… contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. ……

Termen de judecată: ……

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a dispozițiilor art. 62[8] din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Subsemnatul/Subsemnata ……, în calitate de reclamant *[în recurs: recurent-reclamant sau intimat-reclamant]*,

în contradictoriu cu pârâții …….,

în temeiul art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, ridic excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62[8] din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în ceea ce privește normele de aplicare referitoare la răspunderea disciplinară, și vă solicit:

1. să constatați că excepția îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1)–(3) din Legea nr. 47/1992;

2. să sesizați Curtea Constituțională a României cu soluționarea excepției, exprimându-vă opinia, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, în sensul că excepția este întemeiată.

I. TEXTUL CRITICAT

Art. 62[8] din Legea nr. 360/2002, introdus prin Legea nr. 81/2015, prevede: „Normele de aplicare a prevederilor prezentului capitol, referitoare la recompense şi răspunderea disciplinară, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

„În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, şi al art. 62[8] din Legea nr. 360/2002” (preambul), Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 725/2015 pentru stabilirea normelor de aplicare a cap. IV din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, referitoare la acordarea recompenselor și răspunderea disciplinară a polițiștilor (M. Of. nr. 690 din 11 septembrie 2015), după care s-a desfășurat procedura disciplinară încheiată cu sancționarea mea.

II. NORMELE CONSTITUȚIONALE ÎNCĂLCATE

Textul criticat încalcă art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, potrivit căruia statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică, art. 1 alin. (4) din Constituție, privind separația și echilibrul puterilor în stat, și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta privind previzibilitatea și accesibilitatea legii.

III. ADMISIBILITATEA EXCEPȚIEI

Textul este în vigoare, în forma introdusă prin Legea nr. 81/2015, și este temeiul H.G. nr. 725/2015, aplicată în cauză.

Textul are legătură cu soluționarea cauzei. Prin cererea de chemare în judecată contest …… nr. …… din ……, prin care mi-a fost aplicată sancțiunea disciplinară …… *[dacă ați atacat în acțiune și actul prin care s-a soluționat contestația, continuați aici: „, precum și …… nr. …… din ……, prin care a fost soluționată contestația mea”]. [Dacă acțiunea nu atacă și acest act, scrieți în schimb, aici:]* Contestația mea împotriva sancțiunii a fost soluționată prin …… nr. …… din …… . *[Dacă n-ați făcut contestație, ștergeți fraza și scrieți „Actul a fost emis” în loc de „Aceste acte au fost emise”.]* Aceste acte au fost emise la capătul unei proceduri disciplinare desfășurate după H.G. nr. 725/2015.

Hotărârea însăși prevede că „procedura disciplinară se realizează cu respectarea principiilor, garanţiilor, regulilor şi competenţelor prevăzute în cap. IV din Statut şi a prevederilor prezentei hotărâri” [art. 6 alin. (1)]. Ea reglementează întreaga procedură prin care se angajează răspunderea disciplinară a polițistului: declanșarea cercetării prealabile (art. 6 alin. (3) și art. 20), citarea polițistului cercetat (art. 8–12), accesul său la actele cercetării (art. 13), modul în care își expune apărarea și administrarea probelor (art. 21–22), constituirea, componența, atribuțiile și procedura de lucru ale Consiliului de disciplină (art. 17–18 și 26–35), aplicarea și comunicarea sancțiunii (art. 38–40), contestarea ei și sesizarea instanței (art. 41–44). Toate etapele procedurii încheiate cu sancționarea mea au fost guvernate de aceste norme.

[Paragraf de completat, dacă actele dosarului menționează hotărârea; altfel se șterge:] Actele procedurii o confirmă: …… …… …… .

Art. 62^8 este singura dispoziție din Legea nr. 360/2002 care abilitează Guvernul să adopte aceste norme, iar H.G. nr. 725/2015 a fost adoptată expres în temeiul lui. Textul criticat a produs, astfel, efecte juridice concrete în procedura încheiată cu actele atacate, iar legalitatea acestora nu poate fi verificată fără aplicarea normelor adoptate în temeiul lui. De altfel, Curtea Constituțională a examinat pe fond art. 62^8 în trei cauze (Deciziile nr. 213/2021, nr. 261/2021 și nr. 658/2022).

Textul nu a fost constatat neconstituțional. Art. 62^8 din Legea nr. 360/2002 nu a fost declarat neconstituțional printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Deciziile de respingere nu constituie impedimentul prevăzut de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care privește numai prevederile constatate ca fiind neconstituționale.

IV. MOTIVELE DE NECONSTITUȚIONALITATE

1. Decizia nr. 206/2025: regulile procedurii disciplinare nu pot fi lăsate hotărârii Guvernului. Prin Decizia nr. 206 din 8 aprilie 2025 (M. Of. nr. 867 din 22 septembrie 2025), adoptată cu unanimitate, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea art. 494 alin. (9) din Codul administrativ: „Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului […]” (paragraful 11). Curtea a verificat normele

legii și a constatat că procedura desfășurată în fața comisiilor de disciplină „este reglementată lacunar", întrucât „reguli esențiale în materia efectuării cercetării administrative, de exemplu, normele privind constituirea, organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină, procedura disciplinară, aplicarea și contestarea sancțiunii disciplinare, nu sunt reglementate prin norme de natura legii organice, ci se permite stabilirea acestora prin legislația secundară" (paragraful 18). A reținut încălcarea art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție (paragraful 19) și, drept urmare, a art. 1 alin. (4), prin delegarea reglementării către un act infralegal, precum și a art. 1 alin. (5), „deoarece funcționarul public vizat se va putea raporta numai la prevederile lacunare, incomplete" ale legii (paragraful 21).

Decizia nr. 206/2025 continuă o jurisprudență constantă. Prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014 (M. Of. nr. 667 din 11 septembrie 2014), pronunțată asupra Legii nr. 360/2002, Curtea a reținut că polițistul este funcționar public cu statut special, iar răspunderea disciplinară, ținând de statutul său, trebuie reglementată prin lege organică (paragrafele 17–18), și a constatat neconstituționalitatea textelor care delegau unui act administrativ reglementarea procedurii disciplinare prealabile, a aplicării sancțiunilor și a activității consiliului de disciplină (paragrafele 19–20 și 22). Linia a continuat chiar asupra Statutului polițistului: prin Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2017 (M. Of. nr. 574 din 18 iulie 2017), pronunțată la sesizarea Tribunalului București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Curtea a constatat neconstituționalitatea sintagmei din art. 22 alin. (8), în redactarea anterioară O.U.G. nr. 21/2016, care lăsa actelor administrative stabilirea cazurilor de punere la dispoziție, reținând că autoritatea administrativă completa astfel legea organică, cu încălcarea art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție (paragrafele 30–33). Prin Decizia nr. 803 din 24 noiembrie 2015 (M. Of. nr. 34 din 18 ianuarie 2016), privind funcționarii publici cu statut special din administrația penitenciarelor, Curtea a constatat că, deși legea cuprindea o secțiune privind procedura aplicării sancțiunilor, aceasta era „reglementată lacunar", întrucât „reguli esențiale în materia efectuării cercetării prealabile, precum: stabilirea compunerii comisiei de disciplină, atribuțiile și activitatea comisiei de disciplină, modul de sesizare și procedura de lucru a comisiei, precum și actele emise ca urmare a parcurgerii procedurii, nu sunt reglementate prin lege organică" (paragraful 16). Prin Decizia nr. 737 din 8 octombrie 2020 (M. Of. nr. 1189 din 7 decembrie 2020), Curtea a constatat neconstituționalitatea art. 79 alin. (5) din Legea nr. 188/1999, al cărui conținut a fost preluat identic de art. 494 alin. (9) din Codul administrativ (Decizia nr. 206/2025, paragraful 13). Decizia nr. 206/2025 reia la paragraful 20 considerentul din Decizia nr. 392/2014, paragraful 19, pe care îl rezumă astfel: „în privința funcționarilor publici cu statut special, procedura disciplinară a cercetării prealabile a faptei și activitatea consiliului de disciplină trebuie reglementate prin lege organică".

2. Respingerile anterioare nu au verificat acest criteriu. Prin Deciziile nr. 213 din 30 martie 2021 (M. Of. nr. 597 din 15 iunie 2021), nr. 261 din 22 aprilie 2021 (M. Of. nr. 701 din 15 iulie 2021) și nr. 658 din 15 decembrie 2022 (M. Of. nr. 405 din 11 mai 2023), Curtea a respins excepțiile privind art. 62^8, reținând că „aspectele esențiale ale răspunderii disciplinare a polițistului sunt prevăzute în lege, iar normele de aplicare a prevederilor legii referitoare la răspunderea disciplinară se stabilesc prin hotărâre a Guvernului" (Decizia nr. 261/2021, paragraful 20; Decizia nr. 658/2022, paragraful 15, care redă Decizia nr. 213/2021, paragrafele 24–25). Motivarea provine din Decizia nr. 693 din 6 octombrie 2020 (M. Of. nr. 1325 din 31 decembrie 2020), paragrafele 26–31, pronunțată asupra art. 59 alin. (1) din aceeași lege (Decizia nr. 213/2021, paragraful 15). Excepțiile examinate atunci au criticat delegarea în termeni

generali, iar Curtea a examinat existența în lege a regulilor privind abaterile disciplinare, principiile procedurii și consultarea obligatorie a Consiliului (Decizia nr. 261/2021, paragraful 18). Curtea nu a verificat dacă regulile cercetării prealabile și ale procedurii desfășurate în fața Consiliului de disciplină – modul în care polițistul este ascultat, imparțialitatea organului, mandatul membrilor săi, modul în care acesta deliberează – se află în lege, verificare pe care a făcut-o în Deciziile nr. 803/2015, nr. 737/2020 și nr. 206/2025.

Prezenta excepție face această verificare, normă cu normă, la punctele 3–5 și în Anexa nr. 2. Ea se sprijină pe trei elemente intervenite după respingeri (Anexa nr. 1, diagrama 2). Primul este Decizia nr. 206/2025, pronunțată după toate cele trei respingeri, care confirmă criteriul cu unanimitate. Al doilea este Legea nr. 153/2021, publicată la 8 iunie 2021, după respingerile din 2021, prin care regulile privind comisiile de disciplină ale funcționarilor publici de drept comun au fost trecute în lege, în anexa nr. 7 la Codul administrativ (Decizia nr. 206/2025, paragraful 23). Al treilea este abrogarea art. 62^3 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 prin O.U.G. nr. 82/2024, după toate cele trei respingeri: legea a pierdut astfel regula privind durata mandatului membrilor colectivului din care se constituie Consiliul de disciplină. Pe acest punct, legea examinată de Curte în 2021 și 2022 a devenit, așadar, și mai lacunară. Acestea sunt elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței, în sensul paragrafului 21 al Deciziei nr. 261/2021.

3. Ce reglementează Legea nr. 360/2002 și ce lasă hotărârii Guvernului. Legea stabilește principiile procedurii disciplinare (art. 58^2), drepturile polițistului cercetat, inclusiv citarea și ascultarea sa (art. 58^3), etapele cercetării prealabile (art. 59–59^3), conținutul actului de sancționare (art. 60), contestarea sancțiunii (art. 61), natura Consiliului de disciplină, consemnarea dezbaterilor în procese-verbale, conținutul încheierii și propunerile posibile (art. 62), constituirea colectivului (art. 62^3), numărul membrilor Consiliului și criteriile de desemnare a lor (art. 62^4). Regulile care fac aceste garanții efective se află însă numai în H.G. nr. 725/2015:

a) *procedura cercetării prealabile*. Legea declară obligatorii citarea și ascultarea polițistului cercetat și îi recunoaște dreptul de a cunoaște în întregime actele cercetării [art. 58^3 alin. (2) și (3)]. Modalitățile de citare, inclusiv citarea telefonică, dovada citării și acoperirea viciilor citării (art. 8–10 și 12 din H.G. nr. 725/2015), modul în care polițistul cercetat își expune apărarea, prin „rapoarte scrise” (art. 21 alin. (2)), și accesul la actele cercetării numai la cerere scrisă, în cel mult 5 zile lucrătoare (art. 13), sunt stabilite numai de hotărâre;

b) *comunicarea actului de sancţionare*, prin care polițistul ia la cunoștință de sancțiune, dată de la care curge termenul de contestare [art. 61 alin. (1) din lege], este reglementată numai de art. 40 din hotărâre;

c) *incompatibilitățile membrilor Consiliului*. Legea interzice numai nominalizarea consilierului juridic care urmează să avizeze actul de sancționare [art. 62^4 alin. (4)] și cere ca membrii colectivului să fie „definitivaţi în profesie, apreciaţi pentru integritatea morală, competenţă profesională şi credibilitate” [art. 62^3 alin. (1)]. Interdicția ca în Consiliu să stea șeful nemijlocit sau un subordonat al polițistului cercetat, o rudă a acestuia, un polițist aflat el însuși sub procedură disciplinară sau sub efectul unei sancțiuni ori un suspect sau inculpat există numai în art. 17 alin. (1) din H.G. nr. 725/2015;

d) *abținerea și recuzarea* membrilor Consiliului, singurul mijloc prin care imparțialitatea organului poate fi asigurată în cursul procedurii, sunt prevăzute numai de art. 18 din H.G. nr. 725/2015;

e) *regula de deliberare*. Legea cere semnătura tuturor membrilor pe încheiere [art. 62 alin. (5) lit. j)], dar nu spune cum decide Consiliul. Votul cu majoritate este prevăzut numai de art. 35 alin. (1) din H.G. nr. 725/2015, și numai pentru „propunerea" din încheiere, care are caracter consultativ, iar opinia separată numai de art. 35 alin. (2). Cum se adoptă concluziile privind existența abaterii și vinovăția, singurele obligatorii pentru șef [art. 62 alin. (7)], nu spune nici legea, nici hotărârea;

f) *mandatul membrilor colectivului*, deci condiția ca un polițist să mai poată fi desemnat valabil în Consiliu. Legea prevedea durata mandatului, de 3 ani, cu o singură reînnoire, în art. 62^3 alin. (2), abrogat prin O.U.G. nr. 82/2024. Durata mandatului și cazurile în care el încetează se află acum numai în art. 28 din H.G. nr. 725/2015, iar încetarea calității de membru al Consiliului, numai în art. 31;

g) *puterea Consiliului de a audia persoane*, de a administra probe și de a verifica documente este prevăzută numai de art. 34 alin. (3) lit. d) din H.G. nr. 725/2015. Legea prevede doar că dosarul îi poate fi restituit „pentru completarea cercetării disciplinare" [art. 62^2 lit. b)], fără să spună prin ce mijloace.

Acestea sunt chiar categoriile pe care art. 494 alin. (9) din Codul administrativ le delega expres Guvernului și pe care Curtea le-a calificat drept „reguli esențiale" (Decizia nr. 803/2015, paragraful 16; Decizia nr. 737/2020, paragraful 27; Decizia nr. 206/2025, paragraful 18). În temeiul art. 62^8, H.G. nr. 725/2015 le reglementează una câte una: procedura cercetării (art. 8–16 și 20–24), aplicarea și contestarea sancțiunii (art. 38–44), constituirea Consiliului (art. 26 și 29), componența lui (art. 17), atribuțiile (art. 32–34) și procedura de lucru (art. 34 și 35). Comparația, normă cu normă, este redată în Anexa nr. 1, diagrama 1, și în Anexa nr. 2. Formula „normele de aplicare" din art. 62^8 a produs, astfel, aceeași delegare pe care art. 494 alin. (9) din Codul administrativ o făcea expres. Aceste reguli privesc garanții care țin de dreptul la apărare, pe care Curtea le-a examinat, chiar asupra procedurii disciplinare din Legea nr. 360/2002, prin raportare la art. 24 din Constituție și la art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului (Decizia nr. 548 din 14 septembrie 2021, M. Of. nr. 1015 din 25 octombrie 2021, paragrafele 16–19). Iar Guvernul le poate schimba oricând, fără dezbatere parlamentară, cum a făcut prin H.G. nr. 893/2018, care a modificat, între altele, art. 17 și art. 34 din H.G. nr. 725/2015.

4. Pentru sancțiuni corespunzătoare, funcționarul public are garanțiile procedurii în lege, iar polițistul nu le are. Decizia nr. 206/2025 a pornit de la faptul că răspunderea disciplinară, „odată angajată, afectează executarea raportului de serviciu" și ține, de aceea, de statutul funcționarului (paragrafele 16 și 19). Curtea a observat că, potrivit Codului administrativ, sancțiunile prevăzute la art. 492 alin. (3) lit. b)–f) „se aplică de conducătorul instituției publice, la propunerea comisiei de disciplină" (paragraful 17). Sancțiunile pe care le poate primi un polițist [art. 58 alin. (1) din Legea nr. 360/2002] au corespondent în cele ale funcționarului public [art. 492 alin. (3) din Codul administrativ]: mustrarea scrisă, diminuarea salariului cu 5–20% pe cel mult 3 luni, amânarea, respectiv suspendarea promovării pe 1–3 ani, trecerea într-o funcție inferioară, respectiv retrogradarea, și destituirea. Pentru funcționarul public, sancțiunile de la lit. b)–f) nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă și după audierea lui, consemnată

în scris sub sancțiunea nulității [art. 493 alin. (1) din Codul administrativ], la propunerea unei comisii a cărei procedură este reglementată, din 2021, prin lege, în anexa nr. 7 la Codul administrativ [art. 493 alin. (4) și art. 494 alin. (8^1); Decizia nr. 206/2025, paragraful 23]. Chiar și pentru mustrarea scrisă aplicată direct, audierea este obligatorie [art. 493 alin. (3); Înalta Curte de Casație și Justiție, Decizia nr. 191/2025, M. Of. nr. 842 din 12 septembrie 2025].

Aceleași sancțiuni, garanții diferite

Pentru funcționarul public, procedura sancționării este scrisă în lege. Pentru polițist, legea stabilește principiile și etapele, iar regulile procedurii le lasă hotărârii Guvernului.

Sancțiunea	Funcționarul public Codul administrativ, art. 492 alin. (3)	Polițistul Legea nr. 360/2002, art. 58 alin. (1)
Mustrarea scrisă	audiere obligatorie și la aplicarea directă [art. 493 alin. (3); Î.C.C.J., Decizia nr. 191/2025]	se poate aplica fără Consiliu [art. 58^4 alin. (1)]; citarea, ascultarea, accesul la acte: numai H.G. nr. 725/2015
Diminuarea salariului (5–20%, cel mult 3 luni)	audiere consemnată sub sancțiunea nulității; propunerea comisiei de disciplină	se poate aplica fără Consiliu [art. 58^4 alin. (1)]; citarea, ascultarea, accesul la acte: numai H.G. nr. 725/2015
Amânarea / suspendarea promovării (1–3 ani)	audiere consemnată sub sancțiunea nulității; propunerea comisiei de disciplină, a cărei procedură este în lege (anexa nr. 7 la Codul administrativ)	Consiliul de disciplină: concluzii obligatorii [art. 62 alin. (7)], dar incompatibilitățile, recuzarea, votul, mandatul și probele: numai H.G. nr. 725/2015
Funcția inferioară / retrogradarea		
Destituirea		
Unde sunt regulile	**în lege**: art. 493 Cod adm. și anexa nr. 7 [art. 494 alin. (8^1), din 2021]	principiile și etapele în lege; **regulile procedurii în H.G. nr. 725/2015**, adoptată în temeiul art. 62^8

Surse: O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, art. 492 alin. (3), art. 493 alin. (1), (3) și (4), art. 494 alin. (8^1), anexa nr. 7; Decizia Î.C.C.J. nr. 191/2025 (M. Of. nr. 842/12.09.2025); Legea nr. 360/2002, art. 58, 58^4, 62; H.G. nr. 725/2015; Decizia C.C.R. nr. 206/2025, § 17 și § 23.

Figura 1. Aceleași sancțiuni: garanțiile funcționarului public sunt stabilite prin lege, iar ale polițistului au fost lăsate H.G. nr. 725/2015.

Pentru polițist, mustrarea scrisă și diminuarea salariului se pot aplica de șef fără consultarea Consiliului de disciplină [art. 58^4 alin. (1) din Legea nr. 360/2002], după o cercetare prealabilă efectuată de polițistul desemnat să o efectueze [art. 59 alin. (3)–(5)]. În aceste cazuri, procedura disciplinară se reduce la cercetarea prealabilă și la decizia șefului [art. 59^3 alin. (1) lit. c)], iar regulile esențiale ale cercetării – modul de citare, modul în care polițistul își expune apărarea, accesul la actele cercetării, comunicarea actului de sancționare – se află numai în H.G. nr. 725/2015 (punctul 3 lit. a) și b)). Pentru celelalte sancțiuni, Consiliul de disciplină este, de regulă, consultat [art. 58^4], iar concluziile lui privind existența abaterii și vinovăția sunt obligatorii pentru șef [art. 62 alin. (7)]. Regulile care ar trebui să garanteze imparțialitatea și buna funcționare a acestui organ – incompatibilitățile, abținerea și recuzarea, regula de deliberare, mandatul membrilor, puterea de a administra probe – se află însă tot numai în hotărâre (punctul 3 lit. c)–g)).

Criteriul din Decizia nr. 206/2025 acoperă ambele situații. Curtea a enumerat printre „reguli esențiale” nu numai normele privind comisiile, ci și „procedura disciplinară, aplicarea și contestarea sancțiunii disciplinare” (paragraful 18) și a reamintit că „procedura disciplinară a cercetării prealabile a faptei” trebuie reglementată prin lege organică (paragraful 20, care reia Decizia nr. 392/2014, paragraful 19). Acolo unde Consiliul nu este consultat, lipsa lui nu reduce nevoia ca regulile procedurii să fie stabilite prin lege. O sporește: în lipsa oricărui organ colegial, garanțiile polițistului depind în întregime de regulile cercetării prealabile, iar cele care le fac efective – citarea, ascultarea, accesul la acte – au fost lăsate Guvernului. Acolo unde Consiliul este consultat, concluziile lui obligatorii se formează după reguli pe care legea nu le cuprinde.

5. Ascultarea polițistului: o garanție declarată de lege, dar lăsată fără conținut. Legea nr. 360/2002 declară obligatorii „citarea şi ascultarea poliţistului cercetat, înregistrarea cererilor/rapoartelor scrise ale acestuia şi consemnarea susţinerilor sale” [art. 58^3 alin. (2)]. Pe această garanție, alături de celelalte din art. 58^3, s-a sprijinit Curtea când a respins, prin Decizia nr. 658/2022, critica privind dreptul la apărare al polițistului cercetat disciplinar (paragrafele 17–18). Legea nu spune însă cum se face ascultarea, cum se consemnează și ce consecință are lipsa ei. Toate acestea au fost lăsate normei de aplicare. Iar H.G. nr. 725/2015 nu organizează ascultarea polițistului cercetat în faza cercetării prealabile. La prima citare, polițistul desemnat îi aduce la cunoștință actul de declanșare a cercetării și „îi solicită rapoarte scrise cu privire la faptele cercetate” (art. 21 alin. (2)), iar printre activitățile cercetării prealabile hotărârea enumeră „audieri de martori”, nu și audierea celui cercetat (art. 22 alin. (2)). Cuvântul „ascultare” nu apare în hotărâre.

Potrivit art. 21 alin. (2) din hotărâre, una dintre garanțiile pe care s-a sprijinit Curtea se poate reduce astfel la o cerere de rapoarte scrise: polițistul cercetat se prezintă la citare și i se cere să scrie un raport.

[Paragraf de completat, dacă așa s-a petrecut și în cauza dumneavoastră; altfel se șterge:] Exact așa s-a petrecut și în cazul meu: la data de ……, când m-am prezentat la citare, mi s-a cerut un raport scris (raportul meu nr. …… din ……), în loc ca susținerile mele să fie ascultate și consemnate.

Pentru celelalte categorii de personal din sfera dreptului public, aceeași garanție este reglementată prin lege, are formă și consemnare și este protejată prin sancțiunea nulității. Pentru funcționarii publici, sancțiunile disciplinare „nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public”, iar „audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității” [art. 493 alin. (1) din Codul administrativ], prin proces-verbal, cu înregistrarea audierii pe suport electronic (anexa nr. 7 la Codul administrativ, art. 41). Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că audierea este obligatorie chiar și pentru aplicarea directă a mustrării scrise (Decizia nr. 191/2025, pronunțată în procedura hotărârii prealabile, M. Of. nr. 842 din 12 septembrie 2025). Pentru polițiștii de penitenciare, „ascultarea celui cercetat în cauză și verificarea apărărilor sale sunt obligatorii”, iar audierea se consemnează în scris „sub sancțiunea nulității” [art. 176 alin. (2), art. 142 alin. (4) și art. 177 alin. (1) din Legea nr. 145/2019].

Diferența nu ține de calitatea hotărârii Guvernului, ci de lege. Acolo unde legiuitorul a reglementat el însuși procedura disciplinară, audierea are formă, consemnare și sancțiune. În Legea nr. 360/2002 ea este doar declarată, iar restul este lăsat Guvernului, care a redus-o la o

cerere de rapoarte scrise. Tocmai de aceea Curtea a cerut ca aspectele esențiale ale procedurii să fie reglementate prin lege organică, actul secundar putând numai să le explice și să le detalieze (Decizia nr. 803/2015, paragraful 19).

Audierea celui cercetat: unde legea o organizează și unde doar o declară

Pentru celelalte categorii, legea dă audierii formă, consemnare și sancțiune. Pentru polițist, conținutul ei a fost lăsat hotărârii Guvernului.

	Funcționarii publici	Polițiștii de penitenciare	Polițiștii
Temeiul	Codul administrativ, art. 493 alin. (1); anexa nr. 7, art. 41	Legea nr. 145/2019, art. 142 alin. (4), art. 176 alin. (2), art. 177 alin. (1)	Legea nr. 360/2002, art. 58^3 alin. (2); restul în H.G. nr. 725/2015
Audierea	obligatorie, chiar și pentru mustrarea scrisă (Î.C.C.J., Decizia nr. 191/2025)	„ascultarea celui cercetat în cauză și verificarea apărărilor sale sunt obligatorii”	declarată obligatorie în lege; în cercetarea prealabilă, H.G.: „îi solicită rapoarte scrise” [art. 21 alin. (2)]; „audieri de martori”, nu ale celui cercetat [art. 22 alin. (2)]
Consemnarea	în scris; proces-verbal și înregistrare pe suport electronic	în scris	„consemnarea susținerilor sale”, fără formă stabilită
Lipsa ei	nulitate	nulitate	legea nu prevede nicio consecință

Surse: O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ; Decizia Î.C.C.J. nr. 191/2025 (M. Of. nr. 842/12.09.2025); Legea nr. 145/2019; Legea nr. 360/2002; H.G. nr. 725/2015.

Figura 2. Audierea celui cercetat disciplinar: funcționarii publici, polițiștii de penitenciare și polițiștii.

6. Formula „normele de aplicare” nu schimbă analiza. Viciul nu constă în depășirea legii de către hotărârea Guvernului, ci în faptul că legea, lacunară, lasă „prin efectul textului legal criticat” (Decizia nr. 737/2020, paragraful 27; Decizia nr. 206/2025, paragraful 18) reglementarea unor reguli esențiale în seama Guvernului. Actul emis în executarea legii nu o poate completa (Decizia nr. 803/2015, paragraful 17), iar aspectele esențiale ale procedurii trebuie să fie reglementate prin lege organică, actul secundar putând numai să le explice și să le detalieze (Decizia nr. 803/2015, paragraful 19). În Decizia nr. 737/2020, Curtea a admis excepția deși Guvernul susținuse că evaluarea conduitei, aplicarea sancțiunilor și contestarea lor sunt reglementate în lege, iar hotărârea privește constituirea, organizarea și funcționarea comisiilor (paragrafele 18 și 27–29). Excepția de față nu critică, așadar, H.G. nr. 725/2015, ci textul de lege care permite ca regulile de ascultare, de imparțialitate, de deliberare și de probațiune ale procedurii disciplinare să fie stabilite în afara legii organice. Delegarea încalcă și art. 1 alin. (4) din Constituție, iar faptul că polițistul se poate raporta numai la prevederile lacunare ale legii încalcă art. 1 alin. (5) (Decizia nr. 206/2025, paragraful 21).

7. Aceeași exigență pentru ambele categorii de funcționari publici. Art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție nu distinge între funcționarii publici de drept comun și cei cu statut special, iar Curtea a aplicat aceeași exigență ambelor categorii (Deciziile nr. 392/2014, nr. 258/2017 și nr. 803/2015, pentru funcționarii cu statut special; Deciziile nr. 737/2020 și nr. 206/2025, pentru

funcționarii de drept comun). După ce legiuitorul a ridicat la rang de lege organică regulile privind comisiile de disciplină ale funcționarilor publici, menținerea acelorași reguli, pentru polițiști, într-o hotărâre a Guvernului nu poate fi justificată prin specificul statutului lor.

V. EFECTUL ÎN CAUZĂ

Art. 62^8 este singura dispoziție din Legea nr. 360/2002 care abilitează Guvernul să adopte H.G. nr. 725/2015. Constatarea neconstituționalității lui lasă fără temei legal normele de aplicare adoptate în temeiul lui, după care s-a desfășurat procedura disciplinară față de mine. Legalitatea actelor atacate urmează să fie verificată, în acest caz, exclusiv prin raportare la lege, inclusiv la garanțiile pe care aceasta le declară obligatorii, cum este ascultarea polițistului cercetat [art. 58^3 alin. (2)]. Soluția cauzei depinde, așadar, de soluționarea excepției.

Pentru aceste motive, vă solicit să constatați admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62^8 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în ceea ce privește normele de aplicare referitoare la răspunderea disciplinară, raportat la art. 1 alin. (4) și (5) și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, și să sesizați Curtea Constituțională a României cu soluționarea acesteia, exprimându-vă opinia că excepția este întemeiată.

În drept: art. 146 lit. d) din Constituție; art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Anexe:

1. Anexa nr. 1 – Diagrame: ce reglementează Legea nr. 360/2002 și ce a rămas numai în H.G. nr. 725/2015; jurisprudența Curții Constituționale și evoluția legislației (2014–2025); procedura disciplinară a polițistului și normele care o guvernează (3 pagini).

2. Anexa nr. 2 – Tabel: Legea nr. 360/2002 și H.G. nr. 725/2015, verificate după Decizia Curții Constituționale nr. 206/2025 (4 pagini).

Reclamant,

……

ANEXA 1 · DIAGRAMA 1 · EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE A ART. 62[8] DIN LEGEA NR. 360/2002

Ce reglementează Legea nr. 360/2002 și ce a rămas numai în H.G. nr. 725/2015

Procedura în fața Consiliului de disciplină: regulile care garantează un organ imparțial și o propunere formată după reguli cunoscute dinainte nu se află în lege, ci numai în hotărârea Guvernului adoptată în temeiul art. 62[8].

ÎN LEGE (Legea nr. 360/2002)
art. 58² — principiile procedurii disciplinare
art. 58³ — drepturile polițistului cercetat: citarea și ascultarea, accesul la acte, asistarea
art. 62 — natura Consiliului, procesele-verbale, conținutul încheierii (11 elemente), propunerile posibile
art. 62³ alin. (1), (3) — colectivul de polițiști și programul de pregătire
art. 62⁴ — 3 membri, președinte, secretar, criteriile de desemnare; interdicția privind consilierul juridic
art. 62⁵ — suspendarea pentru suspiciunea de infracțiune
art. 62³ alin. (2) — mandatul membrilor colectivului (3 ani) ABROGAT prin O.U.G. nr. 82/2024

NUMAI ÎN H.G. nr. 725/2015
art. 17 alin. (1) — incompatibilitățile membrilor Consiliului: șef nemijlocit, subordonat, rudă, aflat sub procedură sau sancțiune, suspect ori inculpat
art. 18 — abținerea și recuzarea membrilor Consiliului
art. 35 alin. (1)–(2) — votul cu majoritate și opinia separată
art. 28 și 31 — durata mandatului membrilor colectivului și încetarea lui (după abrogarea art. 62³ alin. (2) din lege)
art. 34 alin. (3) lit. d) — puterea Consiliului de a audia persoane, de a administra probe și de a verifica documente

Criteriul Curții Constituționale: „reguli esențiale […] precum: stabilirea compunerii comisiei de disciplină, atribuțiile și activitatea comisiei de disciplină, modul de sesizare și procedura de lucru a comisiei” trebuie reglementate prin lege organică (Decizia nr. 803/2015, § 16; Decizia nr. 737/2020, § 27–29; Decizia nr. 206/2025, § 18–20).

Surse: Legea nr. 360/2002, forma consolidată (inclusiv O.U.G. nr. 82/2024); H.G. nr. 725/2015 (M. Of. nr. 690/11.09.2015), cu modificările aduse prin H.G. nr. 893/2018; deciziile C.C.R. citate, publicate în Monitorul Oficial, Partea I.

ANEXA 1 · DIAGRAMA 2 · EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE A ART. 62⁸ DIN LEGEA NR. 360/2002

Jurisprudența Curții Constituționale și evoluția legislației (2014–2025)

Respingerile din 2021–2022 privind art. 62⁸ nu au verificat, normă cu normă, dacă regulile procedurii în fața Consiliului se află în lege — verificare făcută de Curte în deciziile de admitere.

● excepție admisă ○ excepție respinsă (art. 62⁸) ▨ modificare legislativă

02.07.2014 ● **Decizia C.C.R. nr. 392/2014** **ADMISĂ**
Statutul polițistului: procedura disciplinară și activitatea consiliului de disciplină trebuie reglementate prin lege organică (§ 19–20).

2015 ▨ **Legea nr. 81/2015**
Introduce art. 62⁸: normele de aplicare privind răspunderea disciplinară „se stabilesc prin hotărâre a Guvernului”. Urmează H.G. nr. 725/2015.

24.11.2015 ● **Decizia C.C.R. nr. 803/2015** **ADMISĂ**
Funcționari cu statut special (penitenciare): legea „reglementată lacunar”; compunerea și procedura comisiei de disciplină — prin lege organică (§ 16–19).

08.10.2020 ● **Decizia C.C.R. nr. 737/2020** **ADMISĂ**
Funcționarii publici: delegarea către hotărârea Guvernului a regulilor comisiilor de disciplină este neconstituțională (§ 27–29).

30.03.2021 ○ **Decizia C.C.R. nr. 213/2021** **RESPINSĂ**
Art. 62⁸: „aspectele esențiale […] sunt prevăzute în lege”.

22.04.2021 ○ **Decizia C.C.R. nr. 261/2021** **RESPINSĂ**
Aceeași motivare; verifică numai art. 55, 57, 58² și 58⁴ (§ 18–20).

08.06.2021 ▨ **Legea nr. 153/2021**
Pentru funcționarii publici, regulile comisiilor de disciplină trec în lege: anexa nr. 7 la Codul administrativ.

15.12.2022 ○ **Decizia C.C.R. nr. 658/2022** **RESPINSĂ**
Art. 62⁸: reia motivarea din Decizia nr. 213/2021 (§ 14–16).

28.06.2024 ▨ **O.U.G. nr. 82/2024**
Abrogă art. 62³ alin. (2) din Statut (mandatul membrilor colectivului); regula rămâne numai în H.G. nr. 725/2015.

08.04.2025 ● **Decizia C.C.R. nr. 206/2025** **ADMISĂ, UNANIM**
Codul administrativ: confirmă criteriul și reia expres Decizia nr. 392/2014, § 19, pentru funcționarii cu statut special (§ 18–20).

Surse: deciziile C.C.R. publicate în Monitorul Oficial, Partea I — nr. 392/2014 (M. Of. 667/11.09.2014), 803/2015 (M. Of. 34/18.01.2016), 737/2020 (M. Of. 1189/07.12.2020), 213/2021 (M. Of. 597/15.06.2021), 261/2021 (M. Of. 701/15.07.2021), 658/2022 (M. Of. 405/11.05.2023), 206/2025 (M. Of. 867/22.09.2025); Legea nr. 153/2021 (M. Of. 577/08.06.2021); O.U.G. nr. 82/2024.

ANEXA 1 · DIAGRAMA 3 · EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE A ART. 62⁸ DIN LEGEA NR. 360/2002

Procedura disciplinară a polițistului și normele care o guvernează

Procedura se desfășoară după Statut și după H.G. nr. 725/2015, adoptată numai în temeiul art. 62⁸ — singura abilitare din lege. Fără art. 62⁸, hotărârea rămâne în întregime fără temei legal, iar odată cu ea toate regulile procedurii care există numai în hotărâre.

Art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002

„Normele de aplicare […] referitoare la recompense şi răspunderea disciplinară, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

↓

H.G. nr. 725/2015 — adoptată „în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 62⁸ din Legea nr. 360/2002”; art. 6 alin. (1): procedura disciplinară se realizează cu respectarea Statutului „şi a prevederilor prezentei hotărâri”

Declanșarea cercetării prealabile rezoluția persoanei în drept, actul de declanșare, desemnarea polițistului care efectuează cercetarea	art. 6 alin. (3) și art. 20 H.G.
↓	
Citarea și cercetarea prealabilă citarea, „rapoarte scrise” în locul ascultării, probele, accesul la acte, dosarul	citarea: **art. 8–12 H.G.**; accesul la acte: **art. 13**; cercetarea: **art. 21–24**; incompatibilitățile și recuzarea celui care cercetează: **art. 17–18**
↓	
Consiliul de disciplină (obligatoriu pentru sancțiunile de la art. 58 alin. (1) lit. c)–e) din lege) colectivul, mandatul, constituirea, incompatibilitățile, recuzarea	**art. 17–18, 26, 28–31 H.G.** (art. 62³ alin. (2) din lege abrogat)
↓	
Ședințele și încheierea Consiliului probe, audieri, deliberare, propunerea de sancționare	**art. 32–35 H.G.**; vot cu majoritate: **art. 35**
↓	
Sancționarea actul administrativ de sancționare și comunicarea lui	aplicarea și comunicarea: **art. 38–40 H.G.** (art. 58, 58⁴, 60 din lege)
↓	
Contestația decizia motivată a șefului ierarhic superior	depunerea, soluționarea, comunicarea: **art. 41–43 H.G.** (art. 61 din lege)
↓	
Sesizarea instanței de contencios administrativ	**art. 44 H.G.**

Normele: Legea nr. 360/2002, forma consolidată (inclusiv O.U.G. nr. 82/2024); H.G. nr. 725/2015 (M. Of. nr. 690/11.09.2015), cu modificările aduse prin H.G. nr. 893/2018. Mustrarea scrisă și diminuarea salariului se pot aplica fără consultarea Consiliului [art. 58⁴ alin. (1) din lege; art. 38 alin. (1) H.G.].

LEGEA NR. 360/2002 ȘI H.G. NR. 725/2015, VERIFICATE DUPĂ DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE NR. 206/2025

Ce reglementează legea și ce a fost lăsat hotărârii Guvernului din elementele procedurii disciplinare declarate esențiale de Curte

Criteriul. Prin Decizia nr. 206 din 8 aprilie 2025 (M. Of. nr. 867 din 22 septembrie 2025), Curtea Constituțională a constatat, cu unanimitate, neconstituționalitatea art. 494 alin. (9) din Codul administrativ: „Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului […]” (§ 11).

Curtea a verificat normele legii și a constatat că procedura în fața comisiilor de disciplină „este reglementată lacunar”: „reguli esențiale în materia efectuării cercetării administrative, de exemplu, normele privind constituirea, organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină, procedura disciplinară, aplicarea și contestarea sancțiunii disciplinare, nu sunt reglementate prin norme de natura legii organice, ci se permite stabilirea acestora prin legislația secundară” (§ 18). Curtea a reamintit că, pentru funcționarii publici cu statut special, „procedura disciplinară a cercetării prealabile a faptei și activitatea consiliului de disciplină trebuie reglementate prin lege organică” (§ 20, cu trimitere la Decizia nr. 392/2014, § 19). A reținut și încălcarea art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, „deoarece funcționarul public vizat se va putea raporta numai la prevederile lacunare, incomplete” ale legii (§ 21).

Art. 62^8 din Legea nr. 360/2002 prevede: „Normele de aplicare a prevederilor prezentului capitol, referitoare la recompense și răspunderea disciplinară, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.” În temeiul lui a fost adoptată H.G. nr. 725/2015. Partea I repetă, pentru Legea nr. 360/2002 și H.G. nr. 725/2015, verificarea făcută de Curte la § 18, pe elementele enumerate la § 11 și § 18. Textele sunt citate din formele consolidate la 16.10.2026.

PARTEA I. Elementele declarate esențiale de Curte: ce se află în lege și ce se află numai în hotărâre

Nr.	Elementul [Decizia nr. 206/2025, § 11 și § 18]	Ce reglementează Legea nr. 360/2002	Ce reglementează numai H.G. nr. 725/2015	Constatare
1.	**Constituirea și organizarea consiliului de disciplină**	**Art. 62 alin. (1)**: nivelurile la care se constituie consiliul. **Art. 62^3 alin. (1) și (3)**: colectivul (act al șefului, cel mult 5 polițiști din fiecare specialitate, definitivați, apreciați pentru integritate, competență și credibilitate) și pregătirea membrilor lui. **Art. 62^4 alin. (1)**: 3 membri din colectiv și un secretar, numiți pentru fiecare caz prin act al persoanei prevăzute la art. 59 alin. (2). **Art. 62^3 alin. (2)** (mandatul de 3 ani) a fost **abrogat** prin O.U.G. nr. 82/2024.	**Art. 28**: mandatul membrilor colectivului (3 ani, reînnoibil o singură dată) și încetarea lui înainte de termen (mutare, transfer, încetarea raporturilor de serviciu, situațiile de la art. 17 alin. (1) lit. d)–f)). **Art. 31**: calitatea de membru al consiliului „încetează de drept” odată cu cea de membru al colectivului. **Art. 29**: consiliul se constituie atunci când, „la finalizarea cercetării disciplinare”, se dispun sesizarea și consultarea lui.	Durata și încetarea mandatului, de care depinde dacă un polițist mai poate fi desemnat valabil în consiliu, sunt reglementate numai de hotărâre.
2.	**Componența consiliului: imparțialitatea membrilor**	**Art. 62^3 alin. (1)**: membrii colectivului sunt „definitivați în profesie, apreciați pentru integritatea morală, competență profesională și credibilitate”. **Art. 59 alin. (4)**: condițiile pentru polițistul care efectuează cercetarea; nu o poate efectua consilierul juridic al unității sau cel care va aviza actul de sancționare.	**Art. 17 alin. (1)–(3)**: incompatibilitățile (șef nemijlocit sau subordonat al polițistului cercetat; soț, rudă sau afin până la gradul al IV-lea; conflict de interese; procedură disciplinară în curs; sub efectul unei sancțiuni; suspect, inculpat, trimis în judecată; condamnat; polițistul desemnat, polițistul asistent, reprezentantul desemnat). **Art. 18 alin. (1)–(6)**: abținerea și recuzarea, soluționate	Legea nu prevede abținerea și recuzarea și nici incompatibilitățile care țin de relația cu polițistul cercetat (șef nemijlocit, subordonat, rudă, conflict de interese). Acestea există numai în hotărâre.

Nr.	Elementul [Decizia nr. 206/2025, § 11 și § 18]	Ce reglementează Legea nr. 360/2002	Ce reglementează numai H.G. nr. 725/2015	Constatare
		Art. 62[4] alin. (3) și (3[1]): criteriile de desemnare (un membru cu specialitatea polițistului cercetat; cel puțin unul cu licență în științe militare, informații și ordine publică sau științe juridice; „de regulă", participarea echitabilă). **Art. 62[4] alin. (4)**: nu pot fi membri consilierii juridici care urmează să avizeze actul de sancționare. **Art. 62[4] alin. (2)**: înlocuirea membrilor „în cazuri obiective".	de persoana în drept în două zile lucrătoare, prin rezoluție. **Art. 18 alin. (7)**: înlocuirea „din motive întemeiate" și stabilirea de către șef a actelor care rămân valabile.	
3.	**Atribuțiile consiliului, ale președintelui și ale secretarului**	**Art. 62 alin. (2)**: consiliul este „un organism colectiv de analiză juridică și profesională a abaterilor comise de polițiști și a modului în care acestea au fost cercetate". **Art. 62 alin. (5)–(7)**: conținutul încheierii, propunerile posibile, caracterul obligatoriu al concluziilor privind abaterea și vinovăția. **Art. 62[2] lit. b)**: restituirea dosarului „aceluiași consiliu pentru completarea cercetării disciplinare".	**Art. 34 alin. (3)**: consiliul citează polițistul, evaluează probele, poate cere clarificări polițistului desemnat, „audiază persoane, administrează probe și verifică documente", deliberează și întocmește încheierea. **Art. 32**: atribuțiile președintelui (locul, data și ora ședințelor, conducerea ședințelor, reprezentarea consiliului). **Art. 33**: atribuțiile secretarului (înregistrarea actelor, convocarea membrilor, citarea polițistului și a persoanelor care urmează a fi audiate, redactarea încheierilor și a proceselor-verbale).	Legea definește rolul consiliului și rezultatul activității lui. Puterile prin care consiliul își exercită rolul și atribuțiile președintelui și ale secretarului sunt stabilite numai de hotărâre.
4.	**Modul de sesizare**	**Art. 59 alin. (2)**: cercetarea prealabilă „se poate dispune" de persoana care „pe orice cale" a luat cunoștință de faptă. **Art. 59 alin. (5)**: actul administrativ de declanșare. **Art. 59[3] lit. d) și art. 62 alin. (3)**: sesizarea consiliului de către persoana prevăzută la art. 59 alin. (2); dosarul se înaintează prin structura de resurse umane. **Art. 59[4]**: rapoartele structurilor de control.	**Art. 6 alin. (3)**: persoana care a luat cunoștință „în scris" este „obligată să dispună, prin rezoluție," declanșarea cercetării. **Art. 25**: nota motivată a organelor de control; raportul de control ca „material de sesizare".	Sesizarea consiliului este reglementată de lege. Pentru cercetarea prealabilă, hotărârea transformă facultatea în obligație și introduce, înaintea actului de declanșare, o rezoluție pe care legea o prevede numai la sesizarea consiliului [art. 62 alin. (5) lit. a)].
5.	**Procedura de lucru: citarea și prezența polițistului**	**Art. 58[3] alin. (2)**: „Citarea și ascultarea polițistului cercetat, înregistrarea cererilor/rapoartelor scrise ale acestuia și consemnarea susținerilor sale sunt obligatorii. Procedura disciplinară continuă dacă polițistul, în mod nejustificat, nu dă curs citării procedurale."	**Art. 8**: modalitățile de citare (înștiințare la sediul unității; scrisoare recomandată; afișare la domiciliu; poștă electronică sau telefon, cu acordul polițistului; „orice modalitate convenită") și dovada citării. **Art. 9**: citarea „ori de câte ori" cel care cercetează „apreciază necesară prezența". **Art. 10**: conținutul citației.	Legea stabilește obligația. Modul de citare, dovada ei, efectul lipsei și acoperirea viciilor sunt stabilite numai de hotărâre. Ascultarea polițistului nu este organizată nicăieri: cuvântul „ascultare" nu apare în hotărâre.

Nr.	Elementul [Decizia nr. 206/2025, § 11 și § 18]	Ce reglementează Legea nr. 360/2002	Ce reglementează numai H.G. nr. 725/2015	Constatare
			Art. 11: cazurile în care procedura continuă în lipsă. **Art. 12**: prezența „înlătură orice viciu de procedură legat de citarea acestuia”.	
6.	**Procedura de lucru: dreptul la apărare**	**Art. 58[3] alin. (3)**: dreptul polițistului „să cunoască în întregime actele cercetării” și să solicite probe. **Art. 58[3] alin. (4)–(5)**: dreptul de a fi asistat, la cerere, de un polițist, de un reprezentant al Corpului sau al sindicatului ori de un avocat, cu respectarea regimului informațiilor clasificate; neprezentarea asistentului nu amână procedura; persoanele care nu pot asista. **Art. 59[1] alin. (2)–(4)**: fotocopia proiectului de raport și termenul de 3 zile lucrătoare pentru obiecții.	**Art. 13**: la prima citare i se prezintă numai „materialul de sesizare”; celelalte acte, la „cerere scrisă”, în cel mult 5 zile lucrătoare. **Art. 14**: drepturile polițistului pentru exercitarea dreptului la apărare. **Art. 14[1]**: asistentul se prezintă la data citării, împuternicirea se depune la prezentare, „demersurile necesare obținerii asistenței” aparțin polițistului. **Art. 15**: procesul-verbal privind accesul la acte.	Legea stabilește drepturile și limitele lor. Modul de acces la actele cercetării (cerere scrisă, termen de până la 5 zile lucrătoare) și formalitățile asistenței sunt stabilite numai de hotărâre.
7.	**Procedura de lucru: deliberarea și consemnarea**	**Art. 62 alin. (4)**: dezbaterile se consemnează în procese-verbale de ședință, concluziile și propunerile în încheiere. **Art. 62 alin. (5) lit. j)**: încheierea poartă semnăturile președintelui, ale membrilor și ale secretarului. **Art. 62 alin. (7)**: concluziile privind abaterea și vinovăția sunt obligatorii pentru șef.	**Art. 34 alin. (1)–(2)**: cine semnează procesul-verbal și efectul refuzului sau al absenței. **Art. 35 alin. (1)**: „Propunerea din încheiere se formulează pe baza majorității de voturi.” **Art. 35 alin. (2)**: opinia separată.	Legea nu spune cum decide consiliul. Hotărârea stabilește majoritatea numai pentru „propunerea” din încheiere, care este consultativă, și nu spune cum se adoptă concluziile privind existența abaterii și vinovăția, singurele obligatorii pentru șef [art. 62 alin. (7)].
8.	**Aplicarea sancțiunii**	**Art. 58[4]**: sancțiunile se aplică după cercetarea prealabilă și consultarea consiliului (cu excepția mustrării scrise și a diminuării salariului). **Art. 60 alin. (4)–(8)**: individualizarea, emitentul, conținutul actului de sancționare, termenul de 30 de zile, momentul de la care operează destituirea. Legea nu prevede cum se comunică actul de sancționare.	**Art. 40**: comunicarea actului de sancționare (înmânare la sediul unității sau la domiciliu; altfel, scrisoare recomandată, afișare la domiciliu, poștă electronică sau orice modalitate convenită); actul clasificat „se aduce la cunoștință” prin structura de resurse umane.	Termenul de contestație curge „de la data luării la cunoștință” [art. 61 alin. (1)], dar modul în care polițistul ia cunoștință de actul de sancționare este stabilit numai de hotărâre.
9.	**Contestarea sancțiunii**	**Art. 61 alin. (1)–(9)**: termenul de 10 zile lucrătoare, soluționarea prin decizie motivată în 20 de zile, comunicarea deciziei în două zile lucrătoare, suspendarea efectelor, soluțiile, conținutul deciziei, calea de atac.	**Art. 41–43**: locul depunerii contestației, prezentarea dosarului la ministru, modalitățile de comunicare a deciziei, comunicarea către structurile de resurse umane și financiară. **Art. 42 alin. (1)**: termenul de soluționare devine „20 de zile lucrătoare”.	Contestarea este reglementată în lege. Hotărârea adaugă regulile de comunicare și schimbă termenul de soluționare (Partea a II-a, lit. C).

PARTEA a II-a. Unde hotărârea se abate chiar de la regulile pe care legea le conține

Exemplele nu sunt invocate ca motive de nelegalitate a hotărârii. Ele arată că, pe lângă lacunele constatate de Curte la § 21, polițistul nu se poate baza nici pe regulile pe care legea le conține, pentru că procedura aplicată efectiv este cea din hotărâre.

	Legea nr. 360/2002	H.G. nr. 725/2015	Efectul
A.	**Ascultarea.** Art. 58^3 alin. (2): ascultarea poliţistului şi consemnarea susţinerilor sale „sunt obligatorii”.	Art. 21 alin. (2): la citare, polițistul desemnat „îi solicită rapoarte scrise”. Art. 22 alin. (2): „audieri de martori”. Art. 33 lit. b): secretarul citează „poliţistul cercetat, precum şi persoanele care urmează a fi audiate”.	La declanșarea cercetării, hotărârea prevede numai solicitarea de rapoarte scrise. Ascultarea și consemnarea susținerilor, obligatorii prin lege, nu sunt organizate.
B.	**Prescripția (de la 28.06.2024).** Art. 60 alin. (1), în forma dată de O.U.G. nr. 82/2024: sancțiunile se dispun în cel mult 6 luni „de la data emiterii actului administrativ prevăzut la art. 59 alin. (5)”.	Art. 39 alin. (1): termenul de 6 luni „se calculează de la data la care persoana în drept a luat la cunoştinţă, în scris, de comiterea faptei”; alin. (2): de la nota motivată sau raportul de control.	Alt moment de început al termenului de prescripție decât cel din lege. Hotărârea a fost modificată ultima dată prin H.G. nr. 893/2018 și nu a fost pusă de acord cu legea.
C.	**Termenul de soluționare a contestației.** Art. 61 alin. (2): „în termen de 20 de zile de la data înregistrării contestaţiei”; în același articol legea spune expres când are în vedere zile lucrătoare [alin. (1), alin. (2) teza a II-a].	Art. 42 alin. (1): „în termen de 20 de zile lucrătoare de la data înregistrării”.	Un termen legal de 20 de zile calendaristice devine circa 28 de zile calendaristice. În plus, termenul curge de la înregistrarea la unitatea superioară, nu de la înregistrarea contestației la unitatea care a sancționat [art. 41 alin. (1) din hotărâre; art. 61 alin. (2) și (5) din lege].
D.	**Continuarea procedurii în lipsă.** Art. 58^3 alin. (2) teza a II-a: numai dacă polițistul, „în mod nejustificat”, nu dă curs citării.	Art. 11 alin. (1) lit. b): dacă polițistul „nu se prezintă şi nu face dovada imposibilității de prezentare”; lit. a): dacă refuză să semneze de primire.	În locul lipsei nejustificate, hotărârea cere dovada imposibilității de prezentare și mută sarcina probei pe polițist. O absență poate fi justificată fără să fie imposibilă.
E.	**Accesul la dosar.** Art. 58^3 alin. (3): dreptul „să cunoască în întregime actele cercetării”. Art. 59^1 alin. (3): obiecții „în termen de 3 zile lucrătoare” de la înmânarea proiectului de raport.	Art. 13 alin. (2)–(4): „cerere scrisă”, înregistrată, și acces „în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii”.	Dacă accesul e cerut la primirea proiectului de raport, termenul legal de obiecții poate expira înaintea termenului maxim în care hotărârea obligă la acordarea accesului.
F.	**Citarea.** Art. 58^3 alin. (2): citarea este obligatorie.	Art. 9: citarea „se poate face […] ori de câte ori” cel care cercetează „apreciază necesară prezența”. Art. 34 alin. (3): „de regulă”, consiliul citează polițistul.	În fața consiliului, ale cărui concluzii privind vinovăția sunt obligatorii, citarea polițistului e prevăzută doar „de regulă”; orice citare ulterioară declanșării depinde de aprecierea celui care cercetează.
G.	**Accesul la instanță.** Art. 61 alin. (8): polițistul nemulțumit „se poate adresa instanţei de contencios administrativ, în condiţiile legii, fără parcurgerea procedurii prealabile”.	Art. 44 alin. (1): „După soluționarea contestației, polițistul nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței […]”.	Hotărârea condiționează accesul la instanță de soluționarea contestației; legea nu pune această condiție.

Concluzie. Verificarea pe care Curtea a făcut-o în Decizia nr. 206/2025, § 18, dă pentru Legea nr. 360/2002 același rezultat. Mandatul membrilor colectivului, abținerea, recuzarea și incompatibilitățile legate de relația cu polițistul cercetat, atribuțiile consiliului, ale președintelui și ale secretarului, regula de deliberare, modul de citare și efectul lipsei, modul de acces la actele cercetării și comunicarea actului de sancționare sunt reglementate numai prin H.G. nr. 725/2015. Modul în care se adoptă concluziile obligatorii privind vinovăția nu este reglementat nici de lege, nici de hotărâre. Formula „normele de aplicare” din art. 62^8 a permis, în fapt, aceeași delegare pe care art. 494 alin. (9) din Codul administrativ o făcea expres.